

Kira Wager, *Screenshot 1.4*, 2024, olje på pvc, 70 x 139 cm

Galleri K

Bjørn Farmanns gate 4, (besøksadresse Bjørn Farmanns gate 2), N-0271 Oslo
T: 22 55 35 88, www.gallerik.com, gallerik@online.no, Følg Galleri K på Facebook og Instagram
Tirsdag-fredag 11 – 17. Lørdag 11 – 16. Søndag 12 – 16. Mandag stengt. Ellers åpent etter avtale.

Kira Wager Malerier

10. januar - 9. februar 2025

Vernissage fredag 10. januar kl. 18 - 20

Galleri K har gleden av å presentere ny separatutstilling med Kira Wager.

Den norsk-svenske kunstneren med oppvekst i Helsingfors markerte seg tidlig som en av de ledende malerne i sin generasjon, og er kjent for både store monumentalmalerier og små formater som refererer både til maleri- og fotohistorien. Få kunstnere mestrer maleriets virkemidler som Kira Wager. Samtidig er bildene del av en pågående undersøkelse av både maleri-, trykk- og fotohistorie. Mens Wager spesifikt jobber med maleri og anser seg primært som maler, er det den allmenne bildehistorien uavhengig av teknikk, tid og rom, hun maler. Derfor blir hver tids koloritt og hver reproduksjonsteknikks særegenheter temaer i hennes maleriske prosjekt.

Mens bildene umiddelbart er gjenkjennbare som deler av Wagers visuelle univers, vil en se at den kunstneriske kursen er endret. Det er særlig to ting som trer frem når en studerer bildene. For det første er noen av dem malt på lerret, og ikke PVC-plater som hun har benyttet de siste 20 årene. Spesiellagde lerreter uten vev fungerer som lignende, nøytral grunn for maleriene som PVC. Som fotopapir, der det hvite er papirets fravær av farge. Bildene er frie tolkninger av fotografier med Wagers velkjente rutemønster som selvstendig bildestruktur og referansepunkter til rutenettet hun legger over små fotografier. Den andre vesentlige endringen i Wagers mangeårige og solide kunstnerskap er i paletten. Mens hun tidligere brukte pigmenter som refererte til trykkfargene cyan, magenta, gul, men ikke sort, har hun nå endret fargene. Det er ikke en stor og markant endring. Men om en titter nøye, kan man ane at hun har tatt i bruk et mye større spekter av pigmenter enn tidligere. Blant annet barokkens mest ettertraktede pigment lapis lazuli fra de afghanske fjellene, men også jordfarger. Og for første gang tar hun i bruk sort pigment.

Wager fortsetter å lete etter snapshots fra familiens historiske fotoalbum og sine egne papir- og digitalbilder tatt over flere tiår, samt screenshots fra massemedia. Hun hevder det er fargene i bildene som opptar henne. Men motivene er satt i et system som avslører at de også må ha en betydning. Et 17. maitog blir til en nesten grotesk ansamling av bunader og fargene balanserer på grensen til kitsch, et grep hun balanserer med flater og kontraster som viser både høy selvtilit og

en malerisk gjennomføringsevne som er basert på tiår med intense studier av farger, teknikker og kunsthistorie. Hun lar feil og tilfeldigheter stå, som for å vise frem prosessen bak bildet, men også fordi det skaper dissonans i bildene som uansett har en koloritt som er summen av alt. Derfor blir en "feil" ikke korrigeret, men kontrastert for å passe inn. Ingenting fjernes, men overdøves heller. Den maleriske strategien kan minne om en rockegitarist som bevisst legger inn feil for at uttrykket ikke skal undergraves av perfektjon.

Titlene understreker både referanser til fotoalbum og at bildene er del av en kontinuitet som går tilbake i tid. Stedsnavnet der bildet ble tatt, for eksempel den franske landsbyen Vellexon, Helsingfors eller Eiksmarka i Bærum, er alltid bildetittelen fulgt av et serienummer. Slik sett kan vi ane at det er mer enn bare komposisjoner og farger som interesserer henne. Det er også snapshots fra hennes eget liv i ulike tiår, eller hennes forfedres liv gjennom det 20. århundret. "Leningrad" dukker for første gang opp som tittel, og vi aner at det er fra en studietur da Wager må ha vært knapt myndig. Om vi forsøker å se mønstre i titler og motiver, så avtegner det seg noe personlig, som bekrefter inntrykket av at det ikke er et rent ironisk spill med bildekonvensjoner, maleriske referanser og teknikker. Det er alt dét, men mye mer. Inderligheten i maleriet er reell. Hun bruker intimsfærens småbarn, badebilder og interiører, og gjentar noen av motivene i ulike formater og teknikker som for å understreke at det er måten det er malt på som er prosjektet. Det er personlig, men ikke privat. Noe som blir understreket av bilder fra kroningen av svenskekongen og begravelsen av Dronning Elizabeth II. I førstnevnte kan man ane at øyeblikkets tvil manifestert i ansiktsuttrykket til den nykronede har interessert kunstneren like mye som de overdådige mønstrene og lysrefleksjonene. Det avgjørende øyeblikket, tidspunktet fotografen trykket på utløseren, maleren satt den våte penselen på lerretet, og livet ble endret for alltid.

Kira Wager (født 1971 i Laxå, Sverige, oppvokst i Helsingfors i en norsk-finlandsvensk og svensk familie) ble utdannet fra Nordiska Konstskolan i Karleby og Statens Kunstakademi, samt Bildkonstakademin i Helsingfors. Hun er innkjøpt av en rekke private og offentlige samlinger i Norge og utlandet. Wager har laget utsmykninger for blant annet Stortinget og DNB, og malte Stortingets gave til kongeparet i forbindelse med deres 80-årsdag.